KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.523/1
VAN 17 NOVEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 26 oktober 2011 door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende bepaalde procedurele aspecten van de groene waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe uitvoering te geven aan een aantal artikelen van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, hierna het waarborgdecreet genoemd. Meer bepaald bevat het ontwerp procedurevoorschriften die moeten worden nageleefd bij het toekennen van groene waarborgen, zijnde waarborgen voor financierings- en leasingovereenkomsten die betrekking hebben op energiebesparende investeringen. De ontworpen voorschriften stemmen in ruime mate overeen met die van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 2009 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen met betrekking tot de leasingmaatschappijen, ook het “vierde waarborgbesluit” genoemd.

3. Zoals het vierde waarborgbesluit, vindt de ontworpen regeling rechtsgrond in uiteenlopende bepalingen van het waarborgdecreet. Die decretale bepalingen dienen te worden vermeld in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp. Wel dient ermee rekening te worden gehouden dat voor artikel 35 van het ontwerp geen rechtsgrond voorhanden is aangezien het waarborgdecreet niet voorziet in een regeling betreffende de controletaken van Waarborgbeheer nv. De Vlaamse Regering kan zich voor het uitwerken van dergelijke regeling evenmin beroepen op de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover zij beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Rekening houdend met hetgeen onder 3 is opgemerkt, redigere men het eerste lid van de aanhef als volgt:

"Gelet op het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, de artikelen 5, § 2, 6, § 1, en 8, § 1, en § 2, en artikel 12, gewijzigd bij het decreet van 20 februari 2009, en de artikelen 13, § 2, 15, 16, 17 en 18, § 1;".

5. Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is meegedeeld dat de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, zijn begrotingsakkoord heeft verleend. Er dient in de aanhef derhalve te worden verwezen naar dat akkoord en de datum waarop het is verleend. Die verwijzing komt dan in de plaats van het tweede tot het vijfde lid van de aanhef, die dienen te worden weggelaten.

Artikel 1

6. De begrippen "kapitaalsgedeelte van de restwaarde" (artikel 1, § 1, 18°, van het ontwerp) en "kapitaalsgedeelte van de aankoopoptie" (artikel 1, § 1, 19°, van het ontwerp), worden op identieke wijze omschreven. Vraag is of, ter wille van het onderscheid, in de definitie in artikel 1, 18°, niet beter wordt geëxpliciteerd dat het geval wordt beoogd waarin geen aankoopoptie is bedongen.

7. Wat de omschrijving van het begrip "groene waarborg" in artikel 1, § 1, 20°, van het ontwerp betreft, is niet duidelijk welke "andere verrichtingen" dan de financierings- of leasingovereenkomsten worden beoogd. Naar het zeggen van de gemachtigde zouden er geen andere verrichtingen zijn dan de twee voornoemde overeenkomsten. Ter wille van de duidelijkheid wordt derhalve in artikel 1, § 1, 20°, van het ontwerp, de verwijzing naar de

“andere verrichting” best weggelaten.[1] Tevens kan worden overwogen om de betrokken bepaling van het ontwerp op een meer expliciete wijze te formuleren als volgt:

“groene waarborg: een waarborg toegekend voor een financieringsovereenkomst of een leasingovereenkomst die betrekking hebben op bepaalde energiebesparende investeringen;”.

Artikel 3

8. De delegatie van bevoegdheid die artikel 3, § 3, 4°, van het ontwerp aan de minister verleent om “andere criteria” voor het vastleggen van de sleutel van verdeling nader te bepalen, is te algemeen. Minstens zouden in het ontwerp de basiselementen moeten worden aangegeven op grond waarvan de minister andere criteria kan bepalen.

Artikel 7

9. In artikel 7, § 1, tweede lid, van het ontwerp wordt de minister opgedragen om het beheer en de inhoud van de limitatieve technologieënlijst van de groene waarborg te bepalen. Aangenomen wordt dat het delegeren van verordenende bevoegdheid aan een minister kan worden gebillijkt wanneer de delegatie betrekking heeft op een aangelegenheid van bijkomstige of detailmatige aard. De in artikel 7, § 1, tweede lid, van het ontwerp vervatte delegatie betreft evenwel een aangelegenheid die essentieel is en die verband houdt met het toepassingsgebied van de ontworpen groene waarborgregeling. Dergelijke aangelegenheid dient door de Vlaamse Regering zelf te worden geregeld, ofwel moet deze laatste de basisvoorschriften inzake het beheer en de inhoud van de betrokken technologieënlijst vastleggen, waarna het in voorkomend geval aan de minister kan worden overgelaten om de door de Vlaamse Regering vastgelegde voorschriften nader uit te werken.

Artikel 8

10. In artikel 8, § 1, eerste lid, 2°, van het ontwerp wordt vermeld dat leasingovereenkomsten over sale-and-leasebackverrichtingen niet onder de toepassing van de

[1] Dezelfde opmerking geldt voor een groot aantal andere bepalingen van het ontwerp.

groene waarborg kunnen worden gebracht. Dit volgt reeds uit de zinsnede “, met uitzondering van overeenkomsten over sale-en-leasebackverrichtingen”, aan het einde van artikel 7, § 1, eerste lid, 2°, van het ontwerp. Deze overlapping wordt best weggewerkt.

Artikel 16

11. In artikel 16, § 2, van het ontwerp, moet worden verwezen naar “artikel 11, eerste lid, 4°” en “artikel 11, eerste lid, 5°”, van het ontworpen besluit in plaats van naar, respectievelijk, artikel 11, 4° en 5°.

Artikel 37

12. In artikel 37 van het ontwerp delegeert de Vlaamse Regering de haar in artikel 13, § 2, van het waarborgdecreet verleende bevoegdheid geheel en zonder nadere afbakening aan de bevoegde minister. Het is niet voor alle onderdelen van de aldus aan de minister doorgeschoven bevoegdheid duidelijk wat deze precies inhouden. Zo rijst de vraag in welke zin de minister nog de “inhoud” van de betrokken informatieverstrekking zal kunnen vaststellen, rekening houdend met wat nu reeds wordt bepaald in artikel 13, § 1, van het waarborgdecreet. Daarenboven zal de aan de minister verleende bevoegdheid uitsluitend betrekking kunnen hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden en valt te betwijfelen of dat het geval is voor alle van de in artikel 37 van het ontwerp aan de minister verleende bevoegdheden.

Artikel 39

13. Tenzij er een specifieke reden bestaat waarom wordt afgeweken van de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding van besluiten dient artikel 39 van het ontwerp te vervallen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, M. TISON,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

A. BECKERS M. VAN DAMME